

Školní časopis Základní školy Rataje

První číslo, I. ročník, 2016/2017

Žalík

Prázdniny jsou dávno pryč a my máme za sebou tři měsíce plného školního života. Že se učíme a plníme úkoly – to není žádná novinka, ale máme za sebou také plno zajímavých akcí. Rádi bychom se s vámi o některé podělili. Byli jsme šikovní a tak jsme zažili i hodně zábavy a radosti. Posuďte sami.

První číslo našeho časopisu vydáváme v týdnu, kdy už se všichni moc těšíme na Vánoce, tradice a zvyky s nimi spojené, na chvíle kdy se sejdeme s rodinou a přáteli, a také jsme plni očekávání, zda pod vánočním stromečkem najdeme to, co jsme si přáli. Pro každého z nás, mají vánoční svátky jiný význam. Pojdte se společně s námi zamyslet nad tím, co znamenají pro vás.

Moje Vánoce

Už se těším na zpívánky,
už se těším na své dárky.
Zas se sejde spousta z nás,
míří sem ten zimní čas.
Mamka peče cukroví,
tatka toho hodně sní.
Kapr plave sem a tam,
já mu dneska zaspívám.
A až zazní zvon,
to bude hned shon.

Anežka Skalická, 3.ročník

Vánoční atmosféra

Vánoce pro mne znamenají takový pěkný svátek, kdy se máme mít všichni rádi. Abychom se cítili šťastní. Vánoce jsou vlastně takový odpočinek. Chodíme do kostela, abychom si připomenuli narození Ježíška. Na Štědrý večer si zpíváme koledy, dáváme si dárečky a tím vyjadřujeme, že se máme všichni rádi a je nám mezi sebou dobře. Vánoce na sněhu či na blátě, nic by nám nemělo zkazit vánoční náladu, vždyť ta je také důležitá. Vánoce nejsou jen dívání se na pohádky a vánoční stromeček, ale i vánoční tradice a hlavně ta dobrá nálada.

Barbora Švástová, 4.ročník

Náš maskot Žolík a všichni, kteří se podíleli na vydání časopisu, vám přejeme příjemné počteníčko!

PILNÉ VČELIČKY

Ale hezky popořádku. Už v září nás celý týden provázela pracovní akce. Sbírali jsme starý papír, nosili malí i velcí, žáčkové i dospělí a výsledek byl úžasný.

Nanosili jsme celkem : 2960Kg

A víte, kdo byl

nejpilnější?

MŠ:

- 1.místo: Hlahůlek Pavel
- 2.místo: Dyňka Tomáš
- 3.místo: Grygová Nina

ZŠ:

- 1.místo: Lajzová Nikola
- 2.místo: Blumensteinová Adéla
- 3.místo: Skalická Anežka

Víme už, jak je důležitá taková akce, jak pomáháme naší přírodě. Recyklace je významná a i my menší jsme udělali kus práce a byli jsme po zásluze odměněni a pochváleni.

Letos jsme se pustili i do **sbírání šípků**. Tentokrát se nezapojili všichni, ale i tak jsme nasbírali přes **48kg šípků**. Nejlepším sběračem byla: **Adéla Blumensteinová**.

Víte, že šípkový čaj je dobrý, lahodný a hlavně léčivý!!!

ŽIVOT S HANDICAPEM

Výlet do Kroměříže nás vždy potěší a na konci září jsme zamířili do Muzea Kroměřížska. Nebyli jsme tam poprvé, ale tentokrát nás čekalo zajímavé povídání a ukázky potřeb pro ty, kteří neměli to štěstí být zdraví. Dozvěděli jsme se plno věcí ze života nevidomých, neslyšících, tělesně postižených... Viděli jsme i školní pomůcky pro jejich vzdělávání, vždyť i s handicapem lze také chodit do školy. Vyzkoušeli jsme si plno zařízení a potřeb pro tyto osoby. Věřte, bylo to nejen zajímavé a byly to i chvílky k zamyšlení. Naučili jsme se, jak pomáhat postiženým, jak s nimi jednat a jak jim účinně pomoci. Vyzkoušeli jsme si, jak využívat jiných smyslů a bylo to často velmi náročné. Také jsme si uvědomili, jak je důležité zdraví a že se musíme chovat tak, abychom si úrazem nezpůsobili žádné problémy.

ZDRAVÁ PĚTKA

Přesně na Martina, to je 11.11., k nám do školy přišla paní s besedou Zdravá pětka. Bylo to povídání o zdravé výživě. Ve skupinkách jsme nejdříve roztřídili zdravé a nezdravé potraviny a potom jsme si povídali o tom, nač je která skupina potravin pro naše tělo užitečná a kolik bychom měli sníst cukrů, bílkovin i tuků, kolik bychom měli vypít vody a nač je užitečný pohyb. A nebyla-by to správná beseda o zdravé výživě, kdybychom také nepracovali se zdravými potravinami. Opět ve skupinkách jsme si připravili zdravé jednohubky, nebo kdo chtěl, zdravý obrázek ze zeleniny. Kromě nových informací jsme si odnášeli i plná bříška.

V říjnu vyrazili naši spolužáci 4. a 5. ročníku do Prahy za historií, za památkami, kterými se naše hlavní město může chlubit.. I naše Kroměříž je na památky bohatá, proto k nám za památkami přijíždějí lidé z celého světa. Se

svými zážitky se pochlubí a jistě vás zaujmou ti, kteří to všechno zažili.

Praha

Zážitek jsme velký měli,
do Prahy jsme vlakem jeli.
Nasedli jsme na metro,
a potom šli přes město,
do Zlaté uličky rušné,
pak Pražský hrad viděli jsme krásně.
Líbil se nám Chrám Sv. Víta
a Vladislavský sál,
a dokonce i voják, co na stráž stál.
Sochy na Karlově mostě stály,
viděli jsme je už z dále.
Známí orloj na Staroměstském náměstí,
jsme odbít stihli - našťěstí.
Ještě projít Václavák,
a pak spěchat na vlak.
Skvěle bylo v Praze,
jela bych hned zase.

Kateřina Jurisová, 5.ročník

Byl jsem jednou v Praze,
bylo mě tam bláze,
navštívil jsem Karlov most,
za chvíli jsem měl už dost.
Nohy mě tam bolely,
a prsty mě studily.

Samuel Madej, 5.ročník

Výlet do Prahy

Jednoho říjnového dne jsme s 5. třídou jeli na výlet do Prahy. Z Hulína jsme vyjeli brzy ráno Leo Expresem, asi 3 hodiny. Pak jsme nastoupili na metro a dostali jsme se k Pražskému hradu. Dále jsme prošli Zlatou uličkou, tam jsme si prohlédli budovu s brněním. Průvodce nám sdělil důležité informace. Potom jsme viděli Daliborovo vězení a Pražský hrad uvnitř. Přes Karlov most jsme přešli až k orloji. Oběd jsme měli u McDonald's. Poslední zastávkou bylo Václavské náměstí, kde jsme se u sochy Sv. Václava vyfotili a pak jsme šli na nádraží a jeli domů. Bylo to skvělé, moc se mi výlet líbil.

Pavel Uhlíř, 4.ročník

DÝŇOVÁNÍ

V říjnu nás také čekaly malé prázdniny a Dýňování. Tolik krásných dýní letos vyrostlo. Celý měsíc jsme se těšili na báječnou práci a vyřezávání zajímavých, strašidelných, ale i vtipných tvarů. Dotvořili jsme je různými přírodninami a rozsvítili svíčky. Jsme rok od roku šikovnější. Všechny byly pěkné, těžko by bylo vybrat tu nejhezčí. Prostě vyhráli všichni účastníci. Velkou pomocí byli rodiče i hasiči, kteří nám propůjčili své prostory. Takže do Rataj a okolí žádná zla nemohla (jak to říkávali naši dávní předkové). Některé zvyky přežijí i staletí. Foto napoví a vy posuďte sami.

DRAKIÁDA

A to jsme nezapomínali na naše školní povinnosti. I přes všechnu práci hodně z nás navštěvuje různé kroužky, učíme se hrát na hudební nástroje, vyrábíme v keramice či v kroužku výtvarné výchovy zajímavé výrobky, cvičíme i tančíme, práce na počítačích zaujala také plno dětí a tak bychom mohli chvíli ještě pokračovat. Ale podzim přináší i další radovánky. Vítr nám připomněl rychle připravit draky a byla tady Drakiáda. Družinka společně s mateřskou školou vyrazila na fotbalové hřiště, kde mohl každý předvést svého draka. Vítr celkem foukal, ale i tak jsme se pěkně při běhání zapotili. Nejen my děti, ale i rodiče. Naše snažení se vyplatilo, Draci létali vysoko v oblacích. Nutno říci, že tato akce je jen jedna z aktivit naší družiny, ale o tom podrobněji v dalším vydání. Teď už ale k Drakiádě, přečtěte si, jak se nám líbila.

Přijeli jsme v autě,
byl tam Áda.

Rozbalili jsme draky.

Zjistili jsme, že Áda má draka rozlepeného. Tak jsme zkusili létat a docela to šlo. Pak jsem šel za Matyášem a pomohl jsem mu rozletět draka. Máma s Kristiánem taky rozletěli draka a letěl jim dobře.

Richard Daniel Čep, 2.ročník

Drakiáda byla 2.11. Moc jsem se těšil a moc mě to bavilo. Hrál jsem si i s kamarády, ale měl jsem rozbitého draka. Na konec jsme s Ríšou mojeho draka rozletěli.

Adam Hrabal, 2.ročník

Drakiáda začala v 15.00 hodin a v 16.00 hodin pomalu končila. A draci? Ti létali po obloze vši, nebo níž, ale hlavní je, že byli nějakí. A navíc každý účastník dostal památní diplom. A byl tam čaj i když byl hodně sladký. A ten čaj i diplom rozdávala paní učitelka Pavla Hunčová. A podle mě nejvíce létal drak ptáček. A to hlavní na konec : bylo to na fotbalovém hřišti. Ale už je to dlouho, zhruba měsíc. Moc se mi to líbilo.

Tereza Opatrná, 3. ročník

VÁNOČNÍ JARMARK

Listopad nás hodně zaměstnal. Průběžně jsme vyráběli výrobky na jarmark, drobnosti na výzdobu školy. Chtěli jsme to mít na "Velký den" - ROZSVĚCENÍ STROMEČKU- vše pěkné. I třídy dostaly sváteční výzdobu. Advent se blížil. Nápadů jsme měli hodně, ale času málo. Vznikali andílci, stromečky, svíčky různých tvarů a velikostí, hvězdičky i zvonečky. V keramickém kroužku vyráběly děti betlémky či ozdoby na stromeček, malé oslovili sněhuláčci a tak bychom mohli ještě chvíli pokračovat. Výběr byl opravdu široký. Nezapomněli jsme ani na něco na zub. Muffiny zmizely rychle, taky byly krásně nazdobené a výborné. Ti, co měli hlad, mohli se posilnit jednohubkami a vánoční punč, ten vyzkoušeli určitě všichni.

Dílňičky s perníčky, perníkovými chaloupkami, svíčky, stromečky, prostě pastva pro oči. Jemná krása oslovila všechny. Další dílňičky vyráběly.

Vše začalo u stromu před školou.

Ani nevlídné počasí 25. listopadu neodradilo velké množství návštěvníků. Všichni, včetně pana starosty, pana faráře a naší paní ředitelky, trpělivě čekali na krásné, mile i něžné vystoupení všech – dětí z MŠ a ZŠ.

Flétničky navodily vánoční atmosféru, scénka o narození Ježíška a příchodu tří králů se svými dary byla opravdu kouzelná. Hudba doprovázela vystoupení a doplňovala písničky, které si děti připravily. A věřte, při rozsvícení stromečku zářila všechna očka dětí, které nadšením vydechly a prožily si tu krásnou chvíli, tu vánoční atmosféru, která společně přinesla

radost všem. Bylo krásně u srdíčka. A tak jsme společně zahájili ADVENT.

Nezapomněli jsme poděkovat maminkám, které se s námi podílely na úspěšném večeru .

At' dobrá pohoda nás provází nejen celý adventní čas , ale i celý příští rok.

DĚKUJEME všem, kteří pomohli vytvořit tento den i za všechny výrobky dětem!

MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA

Vytoužený prosinec přinesl návštěvu Mikuláše se svým doprovodem, andělíčků pomáhal rozdávat malé dárky všem, kteří se naučili básničku, a věřte, že ji uměli všichni, no a čert, ten si plnil také své povinnosti. Připomněl několika žákům, že být hodný je důležité. Moc zlobíků letos nebylo. Proč? Protože všichni se snaží dobře pracovat. Děkujeme za návštěvu a přidejte za rok zas.

Mikuláš

Mikuláš k nám do školy přišel 6. prosince v úterý. Přišel s andělem a čertem Luciferem. Bála jsem se hlavně čerta, protože mu zespod masky tekly sliny. Měl na hlavě zlaté rohy a měl pleš. Byl oblečen v kožichu a měl hnědé kalhoty. A neměl kpyto ani na jedné noze. Místo toho měl černé boty. V rukách měl vidle a pytel. Zato jsem se nebála anděla a Mikuláše. Anděl byl hodný. Měl zlaté vlasy a na nich korunku s hvězdou. Usměvavý obličej. Bílé oblečení a křídla z perí a bílé botečky. A v rukách měl koš plný dárečků.

Barbora Šrámková, 3. ročník

Když jsem přišla do školy, všichni říkali, že přijde Mikuláš. A opravdu druhou hodinu přišel. Mikuláš s andělem a čertem. Moc jsem se bála. Říkala jsem básničku s mojí spolužačkou Johankou. Byla jsem trochu zlobivá, ale neodnesli si mě.

Klára Skalická, 2. ročník

V úterý 6.12. jsem se probudila, celá natěšená na Mikuláše. Přišla jsem do školy, všichni se báli. Spíš skoro všichni. Všichni čekali, že přijdou, ale nic! O přestávce se čekalo. Až o druhé půlce druhé hodiny se ozvalo zacinkání. Do naší třídy přišly ostatní děti a najednou přišli Mikuláš, anděl a čert, ale všechny překvapilo, že čert byl jen jeden. Všichni zaspívali a slíbili, že se polepší. Ale Samuela si málem vzal čert, ale anděl to zachránil. Jsem ráda, že to tak dobře dopadlo.

Roxana Žáková, 2.ročník

KOLEDOVÁNÍ

Přípravy na koledování vyvrcholily a 16. prosince jsme vyrazili do Rataj a Popovic, tak jako každý rok, navštívit ty, kteří na nás celý rok myslí. Počasí bylo zimní, sem tam i vločka spadla. Hrál nás ale příjemný pocit, snad jsme všem udělali básničkou, písničkou, přáním a drobným dárkem radost.

Já jsem malý koledníček

Já jsem malý koledníček,
vy jste velká koleda,
když mně nic nedáte,
pošlu na vás medvěda.

Téma pro kulturní okénko se přímo nabízí. Probíhá čas adventu a naše první číslo vyšlo právě v týdnu, kdy se už každý z nás těší na Vánoce – svátky klidu a míru. Tentokrát se nejen pobavíme, ale také potrápíme hlavičky nad rébusy či hádankami a dozvíme se spoustu inoformací, které se pojí s vánočními svátky. Tak s chutí do toho ☺!

Vánoční vtípky

„Mami, mami, hoří vánoční stromeček!“ „Neříká se, že hoří, říká se, že svítí, Petříku.“ „Mami, záclony už taky svítí!“

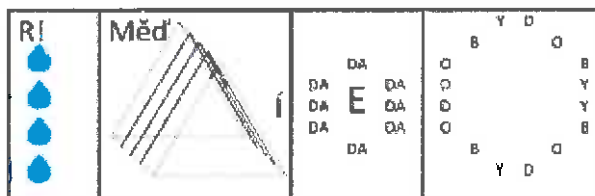
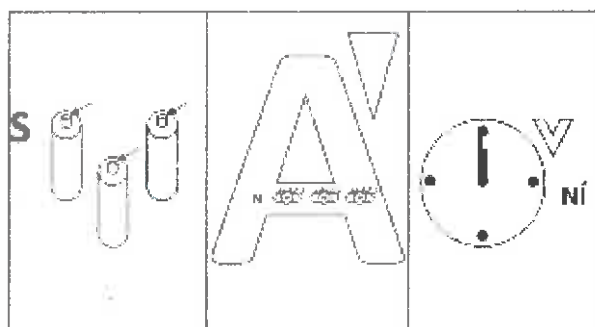
Při štědrovečerní večeři se ptá synek svého tatínka: „Tati, máš v krku kost?“ „Nemám, synu.“ „A na čem ti tedy drží hlava?“

„Mámo, cítíš to? Vůně vanilky, čerstvě uříznuté jedličky, vánočního cukroví...“

„Cítím, cítím - sousedi se ale mají!“

Loudí sestra o Vánocích: „Jirko, nemáš něco sladkýho?“ „Ne, ale v obýváku jsou bonbóny a sušenky.“ Dívka odvrátí svou tvář: „Tak to ne, těch už mám plný zuby.“ Brácha na to pohotově: „Tak si je máš vyčistit.“

Vánoční rébusy

Vánoční osmisměrka

O	Z	D	O	B	A	S	M	C	B	J	D	K	S	
P	R	A	N	D	Ě	L	V	G	M	E	L	X	N	
Y	A	K	V	O	C	H	X	S	V	Í	Č	K	A	Ě
D	Á	R	E	K	W	E	I	Q	L	O	X	F	H	
K	X	B	N	H	V	L	O	Č	K	A	R	C	H	U
D	K	H	J	X	U	N	Z	X	M	W	U	X	L	
F	A	Q	Z	V	O	N	K	Y	J	D	B	P	Á	
N	P	E	X	S	T	R	O	M	E	Č	E	K	K	
L	R	G	D	N	R	U	K	A	V	I	C	E	L	

Vánoční hádanky

Advent

První hádanka je rozehřívací. Zvyk vózání a rozsvěcování čtyř adventních svící se sice rozšířil až ve 20. století, zato nyní je velmi oblíbený. Pěkně totiž ukrajuje adventní čas, dobu očekávání narození božského dítěte.

Barborky

Sám svatý Petr prý spustil z nebe žebřík, aby po něm Barborky sestoupily. Pro hodně dětí nesou dárky a zlobivě vyšetřují. Proto večer děti napínaly uši, když se zvončí ozvou metly na oknech a cinkot zvonku. Barborky však neznamenaí jen obchůzku bíle oděných postav se závojem přes obličej, ale také větvičku líšeň. Když ve vodě do Vánoc vykvete, může se dívka těšit na svatbu.

**My jsme čtyři Barborky, jdem ze Sv. Hory.
Neseme všelijaké dary, abysme vám taky
dali. Mušst, mušst, mušst, mušst.**

Mikuláš a Mikuláška

Svátek svatého Mikuláše připadá sice na 6. prosince, ale slaví se v předvečer, což je pozůstatek staroevropského chápání času, kdy se den nezačínal ránem, ale předěšlou nocí s východem první hvězdy. Mikuláš představuje postavu skutečného světce, biskupa v dobách prvních křesťanů, ale přidávaly se k němu další postavy. Zapomenutá je jeho matička, bíle oblečená Mikuláška s cepem či šípem.

**Mikuláš ztratil pláš, Mikuláška sukni, hledali,
nenašli, byli oba smutní.**

Ambrož

V některých krajích bylo možné na sv. Ambrože potkat postavu oděnou do bílé košile, se špičatou čepicí na hlavě a se závojem přes obličej. V ruce držel Ambrož dlouhé proutěné koště polepené papírem a uzlíček s cukrovím. Neobcházel po domech, ale če-

kal večer u kostela na děli. Pak sladkosti házel na zem. A jak se děti stýbaly, tak je Ambrož vyplácel koštětem.

Lucky

Domy 13. prosince obcházela skupina ženských postav. Lucky mají bílá roucha, někdy i dlouhé bílé zobany jako tajemní pláci. Obličej mají pomoučněný. Ze světnic vymetají smetli peruti z husího křídla. Kontrolovaly, zda některá hospodyně nedere peří nebo nepředě.

Jdu, jdu, nocí upřju.

Jesličky

Dny, které zbývají po Lucii do Vánoc, se nejen uklízí, peče a zdobí, ale také se staví betlémský výjev z figurek z papíru, dřeva, vosku či ze sádry. Do domácností se rozšířily potom, co Josef N. stavění betlémů v kostelech zakázal. Betlém má pevně uspořádaní figur, v jejichž centru je svatá rodina, ale zároveň si její tvůrci rozšiřovali o postavy o výjevy jim důvěrně známé.

Klempera

Rodiče strašivali děti, které nechtěly jíst. Klemperou. Postava zahalená do prostěradla přicházela večer 19. prosince a dělala velký rámus. Nosila necky pobité hřebý, po příchodu do domu do ních tloukla Madírem a nehodným dětem vyhrožovala, že jim okuje nohy.

Stromek a jmelí

Vánoční zeleň k nám proniká postupně. Nejprve se v 19. století šířil vánoční stromky a to hlavně ve městech, teprve později se tento zvyk ujal i ve venkovských staveních.

VÁNOČNÍ PŘÍBĚH

MARIA S JOSEFEM SE MUSELI VYDAT NA DALEKOU
DO MĚSTA BETLÉMA. DORAZILI TAM AŽ VEČER A ZAČAL SHÁNĚT
 , KDE BY PŘESPALI. ŽÁDNÉ MÍSTO SE UŽ PRO NĚ NENAŠLO,
AKORÁT JEDEN JIM K ODPOČINKU NABÍDL ZA MĚSTEM.
 S SE TAM TEDY VYDALI. KDYŽ SE VE KONEČNĚ
USADILI, NASTALA DLOUHO OČEKÁVANÁ CHVÍLE. ZAČALO SE
RODIT JEJÍ . BYLA UŽ   , KDYŽ SE NARODIL MALIČKÝ
JEŽÍŠ. ZABALILI DO PLÍNEK A ULOŽILI DO VYSTLANÝCH
SEMEM.

NEDALEKO ODTUD ODPOČÍVALI , KTEŘÍ HLÍDALI SVÉ
SEDĚLI U , KDYŽ V TOM SE POŘÁDNĚ LEKLI. NAJEDNOU SE
TOTIŽ VEDLE NICH OBJEVIL . ŘEKL JIM: "NEBOJTE SE! ZVĚSTUJI
VÁM VELIKOU RADOST, VE MĚSTĚ BETLÉMĚ SE NARODILO .
JMENUJE SE JEŽÍŠ, JE TO BOŽÍ SYN A PŘICHÁZÍ NA , ABY HO
ZACHRÁNIL OD ZLA." PAK SE OBJEVILA SPOUSTA DALŠÍCH ,
KTEŘÍ ZPÍVALI: "SLÁVA NA VÝSOSTECH BOHU A NA POKOJ
 , KTEŘÍ HO MILUJÍ" PAK SE ZASE VŠUDE ROZHOSTILA
KDYŽ SE VZPAMATOVALI, BĚŽELI K BETLÉMU. NAŠLI
A S MALÝM . S VELIKOU ÚCTOU SE MU A PAK
BĚŽELI DO MĚSTA A VŠEM O TĚ VELIKÉ UDÁLOSTI VYPRÁVĚLI.

První číslo naše časopisu je téměř u konce. Rádi bychom vám všichni, jak pracovníci školy, tak žáci, popřáli vše nejlepší do roku 2017 a rozloučíme se s vámi prostřednictvím básně a novoročním vzkazem od děvčat ze 4. ročníku, za nás za všechny.

Naše Vánoce

Už k nám přišli Vánoce,

nosíme už čepice.

V Ratajích už padá sníh,

pojedeme na saních.

Stromeček už dávno svítí,

už neroste ani kvítí.

Budeme se koulovat,

postavíme sněžný hrad.

My dostanem dárečky,

pejsek zase párečky.

Přejeme vám hezké Vánoce,

uvidíme se v příštím roce!

Lucie Vojtková, Simona Kadlčíková, 4.ročník

Škola Rataje přeje všem obyvatelům Rataj, Popovic a Sobělic hodně štěstí a hlavně zdraví. Přejem krásné Vánoce a rádi vás uvidíme v dalším roce 2017.

To přeje celá celička vaše školička.

Anežka Hrušková, 4.ročník